

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A DEBRECZENI SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt.
 Félévre . . . 5 frt.
 Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
 Egy hónapra . . . 1 frt.
 Előfizethető helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városzház-épület, az udvarban balra) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasábos petisör 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztői irodába a városzház-épület alatt (Rózsáster) címzendők.

tekiben magára
 elő Bácsban;
 han; és 150-
 ult a legnagyobb
 aközben nem
 es időzotot,
 e brecezen
 e z e részére
 Az öltönyök a
 díszkoci pedig
 Füchs A. urtól
 segelt ellétek
 vettek igénybe,
 földmőre van
 teljesen meg-
 morádok tisz-
 — A néma-
 sen tuzve, ma-
 kalmával 10
 ot rendezen

nyári helyi-
 rdán fényes
 s Kálmán
 mellett.

Antal.

épek

szépséggel
 gúri és
 kedeti

pek

kimuta-
 9 darab
 aknem a
 gyárak
 legjobb
 soknak
 vidékén
 szelítze-

la.
 Manu-
 viselője.

képesség
 FIECK RUDOLF (folyóképes)

utezán
 3 sz. a.
 t, hogy
 t. az
 minden
 a leg-
 készit-
 szerezett
 és szel-
 utanyo-

DLF.

elés.

mint telk-
 műszert a
 intné s ér-
 pperes Ha-
 nyarosi in-
 feleget a
 nu telekgy-
 zott s 400
 dik évi au-
 gusztus 18-
 a B. Ujvarosi
 ág által meg-

ezék:
 azok 10%-a,
 azok által a
 letendő.

esi határna-
 2-ök arva-
 s és pdg a
 és szelít 25
 versnapjától
 nyhatóság-
 s részletbe

bi birtokba
 len csak a
 satalból be-

ri díjat, és
 s eső min-

eknek eleget
 érdeklét fel
 meben vévő
 s csak egy-
 dítot.

s nem jelenő
 s alkalmával
 d. Tordai

nysek mint
 s 23-ik

na.

Ő FELSÉGE

I. FERENCZ JÓZSEF,

— szül. 1830. aug. 18. —

Ma 45 éve azon nevezetes nap-
 nak, midőn a dicsőségesen uralkodó
 Habsburg-Lothringeni ház, Magyaror-
 szágon az 1837. évi orsz. gyűlési tör-
 vények által szentesített dynastia örö-
 münnepe ülé. Ő Felsége I. Ferencz Józ-
 sef születése napján.

Ő Felsége még akkor az uralkodó
 család egyik finnépét hercege volt.
 A királyi trónon I. Ferencz, Napóleon
 hadjáratainak egyik vitéz szereplője
 ült, s utána fia, a nem régen elhunyt
 V. Ferdinánd következett a pragmatika
 sanctio által megállapított örökösödési
 sorrend szerint. Még akkor nem tudta
 azt senki, hogy a felséges herceg böl-
 esőjében az osztrák-magyar birodalom
 egyik kiváló koronás fejedelme szunya-
 doz, még akkor az ország szeme a tör-
 vényes király egyenes örökösének re-
 menyén függött.

Hanem a sors mást akart. V. Fer-
 dinánd király, a jóléki emberbarát,
 a magasztos gondolkozásu fejedelm,
 lemondott a trónról, s nem lévén egye-
 nes örökösi, a dynastiában beállott
 trónmondás folytán következett a 18
 éves ifjú, I-ső Ferencz József. És ne-
 künk semmi okunk sincs a sors akarat-
 ratán zúgolódn.

Ha visszatérünk Ő Felségének
 uralkodói pályájára, lehetetlen a
 büszke öröm lelkesült szavaival nem
 üdvözölni őt, körül büszkén idezzük a
 külföldi közvelemény által tolmácsol-
 t szavakat, hogy ő „az európai fejede-
 lem egyik kiváló alakja.” De mi ma-
 gunk is lelkünk teljes meggyőződés-
 vel mondtuk, s mondjuk el, hogy „Ő
 Felsége I. Ferencz Józsefnek alkotmá-
 nyosabb érzelmű fejedelm rég nem
 ült a magyar trónon, mert mióta hallá
 királyi esküjét a budapesti koronázási
 domb, Ő Felségének minden szava,
 minden tette az alkotmányosság s ki-
 rályi eskü magasztos értetétől volt át-
 hatva, minden szava, minden tette né-
 pének boldogságát, megelégedését
 ezéleozta.

És I-ső Ferencz József elérte ezé-
 ját, Magyarország lovagias népe, mely
 élénken emlékszik a „vitam et sangui-
 nem” hírneves nyilatkozatára, mely
 a magyar nép koronás fejedelmei iránti
 őszinte ragaszkodásának hű kinyomata,
 nem félt, hanem szereti őt. A magyar
 nép tudja méltányolni a nagy fejede-
 lem kétségtelen vonalmát népe iránt,
 fáradozásait annak boldogságáért.

Ez a szeretett, ez a tiszteltteljes
 hódolat kifejezése azon öröm, melynek
 árjában ma, Ő Felsége 45-ik születés
 napján, uszik Magyarországot népe, mely
 hymuszaiában sem feledé el, hogy „a
 legelső magyar ember a király.”

A legelső magyar ember a király!

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Az ő kedveért!

MONTAGUE KELEMEN REGÉNYE.

L. FEJEZET.

Haza felé.

(118-ik folytatás.)

— E leány nagyon hasonlított hozzá
 mind arczra, mind helyzetére, és most, midőn
 hajam szinét megváltoztattam, a hasonlóság
 még nagyobb lett. Nevét sohasem hallottam,
 hanem a ház kapusai beszéltek róla midőn oda
 kerültem, s egyikőjük Vaughan kisasszonynak
 szólított. Ekkor hirtelen azon eszéme ébredtem,
 vajlon nem jó lenne-e egyideig Vaughan kisass-
 zonynak maradnom? Ha valaki mint Schmidt
 asszonyt megalált volna, volt módszerem, melyel
 nyomonat ujjalag elviszem szeme elől. Sohasem

A legelső magyar ember örömmel tel-
 jesíti kötelességét hazája iránt, s a ha-
 zának hű fia, a dynastia hű alattvalói
 is örömmel adnak kitéjeztést e felede-
 hetlen napon a felséges király szemé-
 lyébe iránt érzett hő szeretetüknek.
 Mi tudjuk, hogy az egész hazá
 viszhangozni fogja az örömetli kiáltást
 melylyel ősmagyar szokás szerint be-
 ceses névpapján Ő Felségét üdvözöljük
 hogy t. i.:

„Ő Felsége I. Ferencz József,
 Magyarország alkotmányos királyja,
 alattvalóinak, a magyar hazá polgárai-
 nak boldogságára, büszkeségére sokáig
 éljen!”

A vám- és kereskedelmi szerződés
 revidója tárgyában kihallgatott szakértők vé-
 lemeiből, s a kormány eddigi tanácskozásai-
 azt következteti az „Ung. Lloyd”, hogy a vám-
 tariffa kérdésében Ausztriával ki-
 egyezhetünk. A fogyasztási adók kér-
 désében azonban eddig még nem lehet semmi
 kilátásunk. Mennyiben ez igaz, feljelen érte az
 „Ung. Lloyd”. Legujabban szakértők hallgat-
 tak ki a vasipar, a bórpar, a papírpar és
 rongykipar, s a fonalak iránt. A kihallgatások
 valószínűleg szerdán fognak befejezteni.

A párbajról, mint büntetés alá eső
 esekelményről, érdekes vitát folytatott szomb-
 ton a büntető törvénykönyv javaslatainak tár-
 gyalására összehívott bizottság. A bizottság
 egyik tagja tulszigorúnak mondá a 212. § azon
 határozatát, mely szerint már a párbajra kihí-
 vás is vétséget képez. Szerinte a kihívás csak
 akkor büntetendő, ha elfogadtatott. Ez ellen
 azonban győzött azon érv, hogy épen a kihívás
 által történnek a legnagyobb visszaélések s gyako-
 rolatik a kihívásra. Elvetett az azon
 indítvány is, hogy a segédek vonassanak ki a
 büntetés sulya alól, ez csak azon esetben tör-
 ténthetik a 298. § szerint, ha a párbajnál meg-
 akadályozni törekedtek. A párbajnál résztvevő
 orvosok azonban a büntetésétől mentesek. Kíván-
 csak vagyunk, vajon lesz-e eredménye e szigorú
 szabályoknak, párbajoktól hemzsegek konrunka?

A bagatell-ügyekről szóló törvény-
 javaslathól részleteket közöl a „H-n.” Szerinte
 bagatell-ügyeket intéznek a közési előjárók 20
 frt. a szolgabírák és városi tanácsok 100 frt.
 értékig. A törvényszékek pedig polgári keres-
 tekben csak 500 frton felül fognak itélni, meny-
 nyiben a 100-500 frtos keresetek a járásbíró-
 ságokra leszenek bízva. — Ezen adatok is teg-
 napi vezérézük állításait igazolják.

Kállay Bénének, a „K. N.” lapvezé-
 rének is van már mandátuma. Szászsebeszék
 egyik kerületében választott meg, mely kerü-
 letét eddig Máriási Béla, szinte conservatív
 képviselt. És így vannak a széljobbok egész
 19-en ez idő szerint.

FŐVÁROSI HÍREK.

Blaháné már szerződött a népszinház-
 hoz; e szerint a nemzeti színházban oct 10-én
 lesz az utolsó népszimű előadás. — **Arany**
János Karlsbadból teljes egészében hazatér-
 zett. — **A fővárosban** a Mária-utca 7. számú
 házából egy 7 éves gyermeket több hordár erő-
 szakkal elrabolt; azonban a rablók egyiké el-
 árulta, hova viszik a fiúcskát, és már sikerült
 is őt visszazserezni. Mondják, hogy a gyerme-
 ket egy hölgy akarta elrabolni. — **Bulyovszky**
Lilla asszony a nemzeti színházhoz hat heti
 vendéglátásra szerződött. — **Dr. Kovács**
Károly a lóváltóban szent-István ünnepe alkalmá-
 ból, aug. 20-án „Kupa vezér és st.-István
 koronája” című östörténelmi népsziművéből 50
 kr belépti díj mellett, felolvasást fog tartani.

— Ne szólj erről kedvesem; már túl vagy
 rajta. Még csak egyetlen kérdésemre válaszolj.
 Hogy tudtad meg ama nő történetét s azt, hogy
 csábítója ki volt?

— Ő mondta el Frigyesem. Nem beszélte
 ugyan mindazokat világszavakkal, de mégis
 oly módon, hogy kivethetem belőle a valót. —
 Férjem Latta Alfred volt csábítója.
 — És ez kétségtelenül való.
 — Kérdést akartam e felől hozzá intézni
 s elhatároztam, hogy mielőtt haza jöv ugy is
 teszek s a valót megtudom tőle. Annyi bizal-
 mam volt benne, hogy azt hívem, meg fogja
 mondani, de élve többet nem láthattam.

— Ritka és szomorú történet ez ked-
 vesem, hanem a többi elmulthalt együtt adjuk át
 a feledésnek, mondá Frigyes midőn karjaiba
 zárta, és sovárgva tekintett a távol láthatárba,
 hol a szárazföld első jelét pillantá meg.
 — És egy napfényes szép reggelen mint
 könnyű felbő emelkedett az ki a tenger vizéből
 s midőn közeledett, ezer és ezer világos pont
 merült fel rajta szemek elé, s nem sokára mint

VIDÉKI HÍREK.

Zámbori Emil tornatanár 1000 frtban
 fogadott, hogy Rozsnyótól Miskolcig gyorsab-
 ban fogja megtenni gyalog az utat, mint a vasu-
 ti vonat. — **A tiszavidéki vasut** szolnoki
 hídja oly rozszant állapotban van, hogy az utas-
 ok még rajta a vonat áthalat, a legnagyobb
 aggodalmakat állják ki. — **A molnárii parkban**
 egy kétféle ludat fogtak s a pesti állatkertnek
 fogják küldeni.

Az „Ellenőr” tegnapi reggeli száma a
 debreczeni független gyűlés alkalmából
 a következő talpraesett cikket közli:

ESTAN BÉ NAPJA.

Debreczennek hét országra híres „szabad-
 ságán” tegnap kelt el az utolsó vég a „Függet-
 lenségi et comp.” czég solid vásznából. Ezután
 csak a chiffon járja. Ausverkauf. A szélsőbal-
 oldali komolyság kiürült; becstala a boltot, be-
 adta a kulcsot. A ticsók átveszi „csendes biró-
 dalmit.” hol még két éhes pók sem harcol
 életre-halálra, egy szilvamagon hizott légy
 czombja fölött.

De míg az „ür” fölött ott benn néma nyu-
 galomnak éje csöndesen leborul: Están bé napja
 magasan felegyog. Apolló ellantol az égről;
 jövde szolítja a komoly szavu muzsát, ki „arma
 virumque canit.” Clot, a szigorú, ki vést kö-
 szorú s érczparajgyzi a napot a késő utó-
 kor udvös remületére. Debreczen története gaz-
 dagodik.

Kezdvén a legkezdétn: Debreczenben „hon-
 gyűlés vala. Nagy-Boldogasszony napján, orszá-
 gos vásáron. Mert vala, hogy kit „magas Ung
 mezején vérontó férfiak és böles hadvezetők
 paizsukra” nem „emelték.” szálas Gálócsy, a
 Szentmárk megbermált gyermeke,
 Károly, hívó szótát intézetnek szelyle. Széllel
 e hazában, merre csak valaha véres kardot
 meghordozni láttak apáink. És „hontársak,”
 „néptársak” összegyűlének erre, hogy ünne-
 nek nagygyűlést, itélvén eleveneket és holtakat,
 s alkotván egy aklot a nyájnak, szélsőbal nyá-
 nak, mely mindig választott, bár ritkán választ-
 népe az urnak, mennydörgő hadurnak, villámok
 urának. Azonban mikor így, gonosz gondolatot
 forgatván fejükben, összegyűlének s megszá-
 nálának egymást, hatvanan valának, mikor mind
 együtt valának. „Isten teremtő ücsese” hatvanan
 valának. Ott üle Patay, Soós Gábor, Mezey
 Ernő, Verchovay, biblisis Kiss János, Csanády.
 És aztán üle sok semmi, s ennek utána öt-
 vennégy hozont esikönak elkeiseredett uri gaz-
 dája. Mind keserű magyarok.

És mikor így . . . Óh, muzsa ne bánts:
 hexameret ne kísértés . . . Nem lehet ezt egy-
 kerébe törni semmiféle döcögös dactillussal,
 mint a hóg ók, mikor mind a hatvanan együtt
 voltak, magukat, ügyöket, pártjukat kerékbe
 vették prózában. A legöregebb debreczeni em-
 bernek sem emlékeznek ehhez fogható veszedel-
 lemre. A legfiatalabbak sem merik reményelni,
 hogy a rengeteg mulatságot kiheverhessék eb-
 ben az életben. Mert prózában úgy esett ez a
 dolog: hogy Csanády Sándor ott lévő Soós
 Gábor urammal, és Kiss János sem hiányozván
 a mondott többivel együtt, egy szóval a szélső-
 baloldal szeszeg együtt lévő, igen természet-
 es, hogy e sok ésg meg nem férhetett együtt. S
 meg nem férhetvén, elkezdett háborogni. —
 Eleinte csak ment a dolog. Itt egymásnak
 szellemét s kölcsönösen bánták egymást. Tán
 még mindez óráig azt ténnek, ha szerencsétlen-
 ségükre nem oly kevesen vannak. De kurta szám
 a hatvan. S hogy a végére értek: hajh, elől
 kellett azt kezdeni megint, s tudja isten mért?
 a második körülkötőstóra már nem találtak egy-
 másnak a szellemét cdesnek, hogy meg ne le-
 hetett volna savanyodni tőle. Egyszer csak azon
 vették magukat észre, hogy a kölcsönös meg-
 savanyodásból elkeiseredés lett. S mire Csanády
 Sándor ur e kézzel-alapason megbizonyította
 volna, hogy a szélsőbal országos egységének
 legbiztosabb létrehozója az országos meghason-
 lás: akkorára már tisztára „feltesztet” az Están
 bé napja. Kiszült róla, hogy ő a legokosabb
 ember az egész companiában. Az isten bocsássa
 meg nek.

Hamarosan igaz lett annak, aki ezt ki-
 sítottte. Mert, mikor Csanády Sándor már nem
 birt nagyobb zavart csinálni, s a függetlenség
 szónoki dorongja is elnyűtt már a 48-asok
 hátán, mikor nyugtalanító szepégés kezdett ter-
 jedezni, hogy a czivakodó egyetértésből már
 nem igen lehet nagyobb riadalmat kiriasztani a

„néptársak” „hongyülésén”: Están bityáuk volt
 az, dicsőség venének, a ki a verbum regent
 megtalálta. „Ihat ha innánk!”

No lett erre riadalom, de milyen. Semmi
 féle kabai asszony nem látta ennek mását azon
 a kertiboros alföldi ronaszagon. Riadalom, fo-
 kozott riadalom és — és mégis milyen lelkesült
 egyetértés. A higgadt tanácskozás elvesztett
 fonala hirtelen megkerült. Soós Gábor uram
 megkötötte sebtiben bokorra, s szaladtában
 oda somintotta a Kiss Jánosnak. Egyszerre
 tisztában lett minden. Montecchiek és Capu-
 letiek egymás nyakába borultak. Fehér róza
 összehajlat a prorsal Están bé dobogó kebe-
 len s a kiengszelődött atyafiság lelkes „Él-
 jen Király” harsoztatással, emek-detten szom-
 kozás svatagját. El a Királyhoz! El a Kirá-
 lynak asztalához! A Királynak szimborához!
 El, el, el, el!

A bezáró scena teljes történeti hűségéért
 bizony ni nem állunk jót. De hogy így vala-
 hogy és nem máskép kellett meg esnie, az egy-
 szer bizonyos. Avagy álljon elő az a halandó,
 a ki elég vakmerő észszel bír a rajzolt jelenet
 nélkül is elgondolni ama telegrafice megjelentet
 végkifejlődését a városos színjáték bonyodal-
 mainak, hogy az országos meghasonlással egye-
 sült szélsőbaloldaliak tizenkéttagú központi bi-
 zottságának, mely e keserves napon, kinnal
 kinnra születvén, megleve, Patay István bityánk
 lett az elnöke, szellemi mozgató ereje, központ-
 ja, esze, keze, mindene. Amiért is isten ne
 sajnálja, sok hosszú évekig épségben, egészsé-
 gen élteai a maga dicsőségére, mások öröme-
 re. Szivesen kívánjuk.

És kívánunk szerencsés jó napot mind
 közönségesen valamennyi meglevő, lehető és
 lehetetlen szélsőbaloknak. Kívánjuk, hogy az
 isten mindhalálig, ebben a jó friss hanulhatban
 tartsa meg, engedvén nekik sok-sok vidám
 Nagy-Boldogasszony napját megérni, sok-sok
 országos vásáron, miképen Debreczenben,
 azonképen Kikindán és mindenütt, Makótló Jer-
 zuzsalemig. És tartsa tőlük távol idők végeze-
 téig az a szerencsésen leküzdött rozszokást,
 hogy derült szórakozásaira nagy szemöldökü
 komolykódiást erőltessenek, a mi oly rozszul
 áll nekik.

Fényeskedjék nekik az Están bé napja
 örökké.

Egy lépéssel előbb vagyunk.

August 16-dikán d. u. a szépítés és
 építészeti bizottság, a főiskola közelében épít-
 tendő különböző iskolai épületek terveit nézte,
 illetőleg vizsgálta meg, melyek kellő rendben
 voltak kiállítva a főiskola nagy gyűlésteremében.
 A beérkezett tervek megvizsgálása után, felol-
 vastatott a bíralt és a két jutalomdíj odaítél-
 és iránti javaslattalrele fölker szakértők köz-
 zül őt tetlegesen résztvett tagnak jelentése,
 mely szerint az első díjat az általuk legjobb-
 munkát talált tervezet készítőjének kiadni, s az
 építést is e tervezet szerint, az elsorolt válto-
 zások megtevéte után eszközöltetni, egyhangu-
 lag véleményezik. A második díjat titkos sza-
 vazat után, egy igen csinos rajzu s ügyesen
 tervezett, de az előirt programtól lényegesen
 eltérő, kiállított műnek véleményezték a szak-
 értők kiadati.

A szakbizottság az előbb említett terve-
 zetre rövid eszmessere után kimondá, hogy az a
 programnak is leginkább megfelelően, az aján-
 lott módosítások s átdegozásokkal, építésre is
 elfogadható; s az első díj a szerzőnek kiadható.
 A második díjra ajánlott műre nézve azonban,
 miután az a programtól igen nagyon eltér,
 nem jött megállapodásra, s felkerle a bizottság
 elnökét, hogy a fölkerit bírálókat hívja össze,
 kik a programra szükséges figyelemmel, a más-
 odik díjnak melyik pályázó részére kiadatasá
 iránt adjanak véleményét és javaslatot.

És eredményt tehát az, hogy a bizottság
 véleménye a tanács elől terjesztetik, hol az első
 díjra és kiépítésre mind a bírálók, mind az
 egész bizottság által egyhangulag ajánlott terv
 „Vederemo” jellegű levele felbontatván, a
 díjat a szerzőnek itélje oda, ki egyuttal felszólí-
 tatólag lesz, hogy a szükségesnek talált és ta-
 lálkodott módosításokat dolgozza át, hogy az
 építkezés a lehető kellő idő alatt megkezd-
 tessék.

A bizottság kimondotta azon ohajását is,
 hogy a kijelölt területen levő régi épületek, —
 melyek helyére a jövő év aug. havára a gazda-
 sági iskolának okvetlen felépíttetni kell, azon-
 nal bontassanak el, s mielőbb tétessenek meg
 fehér szárnyu madár a zöld mező felett szül-
 t s repült hajójuk az itt-ott falvakkal s vá-
 rosokkal szegélyezett partok mentében. Már
 késő este volt, midőn Southampton elérték s
 utóljára mentek uszó otthonuk aludni. Nap-
 feljöttékor a három férfi már a fedezeten állott,
 hanem bármennyire korai volt is az idő, egy
 csónak már ott állott a hajó falánál s Arden
 ur a matrózok segélyével a hajóra szállott. Az
 atya és fű kezei erősen szoriták egymást. Nem
 omltak egymás köblere, hanem e kézzorított
 többséggel beszélt mint egész kötetek, habár a nyelv
 néhány pillanatra néma maradt is. Legelőbb
 Frigyes kezdte szólni.

— És anyám . . . kérde — itt van?
 — Nem fiam. Jobbnak tartottam el nem
 hozni magammal. Ha valami történt volna veled
 az uton, azt megtudni nagy rázkodásba került
 volna. Otthon van, s talán mondanom sem szük-
 séges, mily nyugtalanul vár azon pillanatra,
 melyben ismét karjai közé szoríthat.

Ekkor Brand Richardhoz fordult, s kezét
 nyújtá elé:

A lépések a kiépítés iránti vállalkozásra
 nézve is.
 A mennyiben az ősz hosszának igérkezik,
 lehetséges, hogy az épület alapja még e folyó
 évben beépíthetetik.

HELYI HÍREK.

Ő Felsége I-ső Ferencz József
 45-ik születés napja emlékéte méltó fénytel ille-
 meg ma délelőtt városunk közönsége. Már reg-
 geli 8 órakor egybegyűlt a reformátusok nagy
 templomában a helybeli királyi s egyéb közhí-
 valatok személyelete, hol nt. Tóth Mihály lelkész
 ur, emelkedett hangu imát mondott. Ezt meg-
 előzőleg egy ifj. Sz. Nagy Károly ur által ve-
 zényelt férfi vegyes kar énekelte el: „Hallj
 meg uram” dallamát Storchtló majd Erkl Ferencz
 „Hymnus”-át. Innen a nagyobb részt diszruhába
 öltözött tagokból álló menet 9 óra után a r.
 kath templomba vonult, hol ft. Huzly Károly
 ur szolgáltatt meg segédlettel misét. A mise
 közben pedig Maroczy János ur vezetésé mel-
 lett férfi s nő tagokból álló énekkar működött
 közre hegedű kísérettel. A magán részlet-
 tek közül Kuvrik I miséjéből a graduale s olt
 Pérczy Ilona, Mozart miséjéből az offertorium
 szótól Leybold Marianna kisasszonyok, a bene-
 dictus szótól pedig Kubicsékné asszonyság énekel-
 ték, mindannyian kitűnő sikerrel. Ezután a „Tartsd
 meg Isten” dallama énekelteket az összes kar-
 ok közreműködésével. — A szertartás 10 óra
 után ért véget.

Fényes nászmenet vonult ma délu-
 táni 5 órakor a reformátusok nagytemplomába,
 hol városunk egyik legelőkelőbb nagykereske-
 dőjének Szabó Lajosnak fia **Szabó Kálmán**
 és **Frater Etelka** kisasszony — Frater
 I m re bismageregy földbírtokos kelemdu le-
 ánya örök hűséget esküdtek egymásnak. —
 A menetet a menyasszonyt vivő gyönyörű né-
 gyes fogat nyitotta meg, utána beláthatatlan
 hosszú sorban a fényes násznap fogatit vonul-
 tak. Az esküvő alkalmával mint nászmag, Er-
 seyy Géza földbírtokos szerepelt, nyoszolóasszony
 Erseyy Gézáné urholgy született Szerges Cres-
 centia ó nagysága volt. Nyoszolóasszonyok: Erseyy
 Irén, Fráter Olga, Lobmayer Lutz, Lonovits
 Eszter, Szabó Vilma és Szabó Ilona kisasszo-
 nyok voltak, míg vőfélyekül Miskolczy Imre,
 Badaházy Enlre, Nagy Elek, Márton Imre, Far-
 kas Géza, Zádor Lajos urak szerepeltek. —
 E fényes esküvőnél, mely városunk tár-
 sadalmi életében a legszelebbes körü érlelő-
 dés tárgyat képezte, s melyre Bihar és Szabolcs
 megyék több tekintélyes birtokos családja je-
 lent meg vendégül, — a boldog jegyesekre nt.
 Tóth Mihály lelkész ur adta az egyház áldását.
 Részünkrol kívánjuk, hogy a házassélet után
 csak rózsák nyíljanak számukra, s legyen életük
 a csendes zavartalan boldogságnak soha meg
 nem szakadó láncolata.

Az 1875-ik iskolai évre a ref. fő-
 iskolában az 5. elemi oszt. felállítására elhatáro-
 zatván, az illeto szülők és gyámok, kik a 4-ik
 elemi osztály elvégzése után még tovább is ké-
 pzetetni akarják figyelmüket, hogy a kiknek
 a 4-ik elemi osztályt végzett figyelmekről a
 12-ik életévet be nem töltötték, felhivatnak,
 hogy ezeket f. évi aug. hó 23-ától kezdve
 alantírtul beiratni igyekezzenek. — Jo ó Ist-
 ván, mint az elemi iskolákra felügyelő tanár.

Király Ő Felségének mai nap be-
 következett évfórlatuli napja ünneplése alkalmá-
 ból Biedermann

